

הבורסה

קנה ככל יכולתך!

כל מי שהפרטה מצוייה בכיסו, ירוץ וישקענה בניירות-ערך.

מי שקרא מדור זה בעיון בחודשים האחרונים ונהג לפי הכתוב, עשה הרבה כסף, בין אם קנה לפני המילחמה איגרות-חוב, עת המלצנו כמה פעמים על השקעה בניירות צמודי-מדד, ובין אם קנה מניות כמו של "המרוחח", "נייר חדרה" ועוד.

כעת כדאי לחלק את ההשקעה לשניים: במחצית הסכום לקנות איגרות-חוב צמודות, וביתר מניות. אשר לאיגרות-החוב, הטוב ביותר הוא לרכוש עתה מילות מסוג ברירה, בעיקר מהסדרות המתחילות באותיות ר"פ וכן ר"ע. אלו תעמודנה לפדיון תוך שנתיים. תעודות אלו מבטיחות כעת את התשואה הגבוהה ביותר למשקיע.

אשר למניות, צפויה עלייה כללית במחירי המניות במחצית השנה הקרובה, בהמשך להתחלת הגאות שחלה בשבוע שעבר. הסיבות לעלייה אינן סודיות:

ראשית — כמות הכסף המצטברת בידי הציבור גדלה והולכת, והכסף מחפש לו אפיקי-השקעה. כל חודש חולף מגדיל את מיספר מחזיקי הכסף שכבר החליפו מכונית ומקרר והיו בחו"ל, ועוד נותר בידם כסף.

שנית — בחודשי ינואר-אפריל חוסכים בדרך-כלל בהוצאות, בגלל הצורך ב"ניקוי השולחן" לקראת סוף השנה התקציבית. החל מן האחד לאפריל נפתחים ברזי החברות מחדש.

שלישית — השבוע פודה האוצר תעודות מילות-קליטה וברירה ב-250 מיליון לירות. סכום זה יחזור ברובו ויושקע בשוק המניות, בגלל התייקרות המילות החדשים.

רביעית — השנה צפוי פיתוח. יבוא כאשר יבוא — הוא יעלה בתנופה את שערי המניות.

אילו מניות לקנות? די לבדוק את שערי-המניות כיום ולהשוותם לשעריהם שלפני שנתיים. "נייר חדרה", למשל אז על 700, לעומת 320 כיום. כך גם מניות הבנקים או חברות תעשייתיות אחרות. והעיקר: אל תחזיק כסף מזומן.

בזרוע נטויה

לקראת גיהפסח מחפשות מאות-אלפי מי משפחות ספרדיות זרוע של כבש, בלעדיה אין השולחן ערוך.

הביקוש לבשר-הכבש גרם להאמרת מחיריו עד 30 לירות הקילו, כאשר בי-תה-המיטבחים המחיר הוא 22 לירות לקילו. הסיבה העיקרית למחירי המופל-רוזים של בשר-הכבש היא התעקשותו של הממונה על יבוא הבשר במשרד-המס-חרוהתעשייה, ד"ר משה מנדלבאום, לא להתיר יבוא כבש קפוא.

מנדלבאום

מחירו של כבש קפוא כיום בחו"ל הוא 1,250 דולר הטון. מחירו בפי-תח הנמל בארץ, כולל הוצאות ה-פריקה וההובלה, 9,100 לירות לטון, כולל העצמות. מ-כאן שמחיר קילו בשר נקי אינו צ-ריך לעלות על 13 לירות הקילו, גם אם ינוכה שליש הכמות כאילו היה עז-מות ושומן. את ההפרש שבין 13 ל-30 לירות, היינו 17 לירות תוספת לקילו, משלמת עקרת-הבית מכיסה, בגלל סי-רובו של ד"ר מנדלבאום להתיר יבוא כבש קפוא.

ומדוע הוא מסרב? בגלל התנגדותו של אירגון הנוקדים, מגדלי הצאן, המ-בקש להבטיח לעצמו מחיריים גבוהים בעד הכבשים שמגדלים בארץ.

הנימוגות העיקריות מכך הן המיש-פחות בנות עדות-המזרח דלות-האמצ-עים, וכן מישפחות הערביים בשטחים, הרגילות לבשר-כבש ונאלצות לשלם מחיר מופרז, כדי שמגדלי הכבשים בי-ארץ ירוויחו.

(המשך תעמוד 12)
עמידו. עשו זאת במסגרת תפקידיהם, מ-בלי לקבל ומשכורת, אלדרוטי יהיה יו"ר במשכורת. פלוס הטבות וחשבון-הוצאות. החזקת תעלה למשלם המיסים כ-100 אלף לירות בשנה.

שבויים

טרמפ על המיצוה

הרב גורן מנסה להתהדר בנוצות לא לו

הרמקולים רעמו בכיכר מלכיישראל בי-תל-אביב, ששמה הוסב ליום אחד ל"כיכר שבויי סוריה". כמה אלפי אזרחים התקבצו סביב במה מוגבהת. האזינו לדברי הנואמים בעצרת-ההזדהות עם שבויי-צה"ל, הכלי-ואים בסוריה מאז מילחמת יום-הכיפורים. היו שם אלוף (מיל.) אריק שרון, וסא"ל (מיל.) אסף גיורי, הקצין הישראלי הבכיר ביותר שנפל בשבי המצרים, וביאטה קלארספלד, ציידת-הנאצים שנסעה למוסק-כדי להפגין למען הקהילה היהודית שם. אבל הרגע הדרמטי ביותר בעצרת-ההז-דהות היה הווקא כאשר הרב הראשי לישי-ראל, הרב שלמה גורן, סיפר לנאספים כיצד סופקו לשבויים בסוריה המיצרכים הדרושים כדי שיוכלו לחוג בשיביים את ליל-הסדר הקרוב.

"קיבלנו מיכתב מ'זנוחה' קרא הרב גורן לתוך הרמקול, 'המאשר לנו כי השבויים כבר קיבלו את המצות, היין, החרוסת וה-הגדות ששלחנו להם לחג-הפסח'.

כל הנאספים בעצרת, וכל אלה ששמעו את דבריו של הרב גורן ברדיו ובטלוויזיה וקראו אודותם בעתונים, לא יכלו שלא להעריך את דאגתו של הרב לשבויים, ואין לא שכח לדאוג לאספקת צרכיהם ש-להם גם כשהעסיקו אותו בעיות פרוזאיות יותר.

תיזכורת בבוקר. אלא שברוב צני-עותו לא גילה הרב גורן כיצד נודע לו בכלל על כך שמצות, יין והגדות-לפסח אומנם הגיעו אל השבויים בסוריה.

באותו בוקר, שעות אחדות לפני שפ-תחה העצרת, התקשר ראש-לישכתו של הר-ב גורן עם אחד מקציני צה"ל הבכירים באגף האספנות.

"מה העתף?" נועץ בו ראש-הלישכה, "אולי כדאי לשלוח לשבויים בסוריה מצות ויין לפסח?"

הקצין הבכיר הרגיע את מנהל לישכת הרב, שזנכר בשבויים רק שבוע לפני ליל

הרב גורן שותף לאחר מעשה

הסדר: "צה"ל כבר דאג לכך מזמן". אמר. "לא רק ששלחו מצות והגדות לשבויים שבסוריה, אלא שקיבלנו כבר אישור שזה הגיע אליהם. בכל אופן, תודה על ההתי-ענינות".

כתוצאה מאותה שיחה לא יכול היה הרב גורן להכריז בעצרת כי שלח לשבויים מצות ויין, אבל לפחות יכול היה לגלות לציבור שצורכי הפסח כבר הגיעו אל השבויים, תוך שהוא משתמש בלשון רבים, משתף את עצמו במיצוה, מבלי שנקף לשם כך אצבע.

כור-ספונדנציה

אלברט גצואל הוא יהודי דובר-עברית היושב באתונה ועוסק כסחר-חזק. במילחמת-העצמאות בא ארצה ונלחם. לאחר-מכן, מדי פרוץ משבר, היה מגיע ארצה, בהתנדבות, ומחפש דרכים לעזור למדינה. כאשר ביקר בארץ לפני שביעה חודשים, נוכח כי הכל טוענים שהייצוא הוא עתיד המדינה. אלברט החליט לקנות מישראל תוצרת. היפנו אותו לקונצרן כור. זה שמהלך מאיר מציג עכשיו את עצמו כאמנר לספיר.

אלברט נפגש עם האחראים על הייצוא בכור, קיבל התחייבויות כי יימכרו לו כל המוצרים שייצרו וכי הוא יהיה סוכן תוצרת מיפעלי כור באתונה. הוא לקח עימו דוגמאות לסחורה, חזר ליוון.

כעבור שבוע שלח מיכתב הזמנה למעהכות-אוכל מתוצרת מיפעל נעמן השייך לכור. עברו חודש, חודשיים ויותר, ואין מענה. לאחר ושישה חודשי שתיקה מצד כור הגיע אלברט ארצה לברר מה קרה, ואולי מיכתב-התשובה אבד, או מיכתב-רשלו לא הגיע ליעדו.

בבואו לבית כור, התברר לו כי מיכתבו הגיע בשלום, וחייק בתיק המתאים. אך תשובה עליו לא נשלחה. אחד העובדים אמר לו כי התברר שלנעמן יש כבר סוכן באתונה, ולכן איי-אפשר למכור סחורה דרך מישהו אחר.

"יפה", אמר אלברט, "אבל מדוע לא כתבתם לי זאת?" "באמת", אמרו לו, "זה רעיון".

הסוכן של נעמן עדיין לא הפיץ את תוצרת המיפעל ביוון, אבל אלברט גצואל הגיע למסקנה בהלתי-זמנעת: אם כבר לעזור לישראל, לא דרך כור.

שוב נעלמו יהלומים בבורסה

ביום הראשון האחרון הגיח אחד מ-מתוכנני-היהלומים שקית שהכילה 1000 קראט יהלומי-גלם (80 אלף דולאר) על שולחנו, באולם-הבורסה המלא יהלומנים, פנה לשולחן אחר להחליף דבריר-כילות. כאשר חזר, כעבור דקה, נדהם: השקית נעלמה.

שיגשוג בתעשייה האווירית

התעשייה האווירית, שמשך שנים רבות סבלה הבל-לילה קשים, עלתה על דרך המלך — לפחות מבחינה כלכלית. ער-כדי כך שהיא מייבאת כיום פועלים מיקצועיים מבריטניה, משלמת להם 5 דולר לשעת עבודה.

פרט לעבודות השיפוץ והאחזקה הר-גילות, לחיליה-אוויר ולחברות ענק כמו "בואינג", תחתום התעשייה בקרוב על חז-זה-שיפוץ ענק עם חברת "מסרשמידט" ה-

מיכלית חדשה

ב-35 מיליון

ד"ר צבי דינשטיין, האחראי על ענייני הנפט במדינה, התם השבוע על חוזה לר-כישת מיכלית במחיר של 35 מיליון דול-רים. נפח המיכלית 103 אלף טון, ור-יעודה להוביל נפט

דינשטיין

לאילת. קניית המיכלית הפכה כורה המצית אות. לאחר הטבעת המיכלית בת 50 אלף הטון "סיריס",

ההחלטה לקנות מי-כלית בעלת נפח גדול יותר באה בגלל הציפייה ל-הגברת ההובלה בי-צינור מחירה של המיכלית גבוהה בג-לל היותה מסוג "אובו", היינו היא מסור-גלת להוביל גם מיטען לא נוזלי בתיפ-חוגים בענף הנפט סבורים כי החזרת שדות-הנפט של אבורדוס לא תגרום ל-אבטלה בהעסקת המיכליות העובדות עיבו-הצינור. הסיבה: במקום להוביל 6 מיליון טון לשנה מאבורדוס לאילת, יהיה צורך להוביל כמות מקבילה ממקום אחר, כלומר, יצטרכו להגדיל את נפח-ההובלה בהתאם.

בחצי נוחיר

לגרמוניה וחזרה

סוכני חברת-התעופה המיזרח-גרמנית "אינטרפלוג" פירסמה בשבועון היהודי ה"מיזרח-גרמני מודעה, על טיסות הלוך-ושוב מברלין המזרחית לישראל וחזרה, במחיר של 700 מרק בלבד.

המחיר לטיסות כאלו אצל חברות מערי-ביות, כולל אל-על הוא 1544 מרקס. כיצד נעשה הדבר? מסתבר כי החברה מטיסה את נוסעיה מברלין המזרחית לבוי-קרשט, ומשם ממשיכים הנוסעים במטוסי חברת-התעופה הרומנית "טארום". מאחר שמחירי-הטיסה בין רומניה לישראל נמו-כים במיוחד, מנצלים המיזרח-גרמנים את התקלות הישראליות לרומניה לצרכיהם.